

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., JUDr. Lenky Matyášové, Ph.D., JUDr. Marie Turkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci žalobce: **Y. V.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 21. 1. 2008, č. j. 63 Az 54/2007 - 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností se žalobce jako stěžovatel domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu, jímž bylo rozhodnuto o tom, že se mu neustanovuje zástupce pro řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 5. 2007, č. j. OAM-1-401/VL-20-20-2007, kterým byla dle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“) zamítnuta stěžovatelova žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná.

Kasační stížností napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručováno na adresu P. 3, S. 573/11, kterou žalobce uvedl v doplnění žaloby. Protože nebyl stěžovatel zastížen, byla zásilka uložena dne 28. 1. 2008 na poště a byla mu zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Stěžovatel tak učinil až dne 11. 2. 2008, přičemž dne 24. 2. 2008 podal k poštovní přepravě kasační stížnost.

Ve své kasační stížnosti uvedl, že předmětné usnesení krajského soudu obdržel dne 11. 2. 2008 a svou kasační stížnost podává v zákonné lhůtě.

K věci Nejvyšší správní soud uvádí, že kasační stížností napadené usnesení bylo stěžovateli doručováno v souladu s § 46 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. Jelikož

nebyl stěžovatel zastižen, byla zásilka uložena na poště, přičemž ustanovení § 50c odst. 4 o. s. ř. stanoví, že nebude-li uložena písemnost vyzvednuta do 3 dnů nebo, jde-li o písemnost, která má být doručena do vlastních rukou, do 10 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Jelikož se v daném případě nejednalo o písemnost, kterou by bylo třeba dle zákona doručovat do vlastních rukou, ani nebylo doručování do vlastních rukou soudem nařízeno (viz § 45b o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 a § 55 odst. 3 s. ř. s.), je nutno za den doručení považovat den 31. 1. 2008.

Nejvyšší správní soud dodává, že písemnost byla doručována fyzické osobě na adrese, která je vedena podle zvláštního právního předpisu jako místo pobytu této osoby (v daném případě podle § 77 odst. 2 zákona o azylu, neboť žalovaný udělil souhlas s tím, aby byl stěžovatel na této adrese přihlášen k pobytu). Uložení písemnosti, kterou si adresát nevyzvedl do 3 dnů od uložení, nebylo neúčinné (viz § 46 odst. 6 o. s. ř.), neboť stěžovatel neprokázal, že by se v místě doručování nezdržoval v den, kdy nebyl zastižen, a v době do 3 dnů od uložení. Stěžovatel tedy netvrdil ani neprokázal, že by se v období od 28. 1. 2008 do 31. 1. 2008 v místě doručování nezdržoval.

V daném případě je tedy třeba vycházet z toho, že napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno formou náhradního doručení třetím dnem od uložení této písemnosti u provozovatele poštovních služeb, tedy dnem 31. 1. 2008. Toto doručení je tedy rozhodné z hlediska běhu lhůty pro podání kasační stížnosti, pozdější vyzvednutí zásilky stěžovatelem již na běh této lhůty nemohlo mít žádný vliv.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout. Podle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u soudu, který napadené rozhodnutí vydal; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. je lhůta zachována, bylo-li podání poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného usnesení stěžovateli, tedy čtvrtek 31. 1. 2008. Poslední den lhůty tak připadl na čtvrtek dne 14. 2. 2008, kterýmžto dnem také lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost byla podána k poštovní přepravě až dne 24. 2. 2008, a tedy zjevně opožděně.

Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2008

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu